

22.7 RAPPORT VAN DIE DEPUTATE: “EENSGESINDHEID OOR DIE HELE SAAK VAN DIE PSALMOMDIGTING” (Artt 55, 250, 257)

- A. Dr DG Breed lewer die Rapport.
- B. **Besluit:** Die Rapport word verwys na Kommissie Liturgiese Sake 2.
- C. Ds DJ Bakker rapporteer namens die Kommissie Liturgiese Sake 2.

D. RAPPORT

1. Sake waarvan die Sinode kennis moet neem

1.1 *Opdrag (Acta 2006:739)*

“Sedert die Psalmomdigting goedgekeur is, het dit duidelik geword dat daar ‘n spanningsvolle situasie in die GKSA ontwikkel het. Tydens die Sinode getuig die baie Beswaarskrifte en die stemming daaroor, dat daar nog nie eensgesindheid oor die hele saak van die Psalmomdigting bestaan nie.

Dit is almal in ons kerke se begeerte dat ons tot volle begrip en duidelikheid oor die Psalmomdigting kan kom sodat ons eensgesindheid en liefde vir mekaar in Christus mag groei en toeneem.

Hiermee stel ondergetekendes voor dat ‘n oop gesprek tussen die beswaardes, belangstellendes en kundiges (Ou-Testamentici, biblioloë, dogmatici, letterkundiges en musikoloë), gefasiliteer deur dr DG Breed, saam sal kom en indringend sal kyk na die verskil in standpunte. Waar al die betrokkenes saam om ‘n tafel kan gaan sit en broederlik na mekaar luister, glo ons dat die Here ons sal lei tot helderheid, volle begrip en vrede, om mekaar ook hierin te vind. Mag dit as die eindresultaat van hierdie Sinode rus en vrede in ons kerke bring.”

1.2 *Verstaan van die opdrag*

Die Deputate het die opdrag so verstaan dat hierdie opdrag nie ‘n bedekte manier is wat gevolg word om, anders as wat die Kerkorde (artikels 31 en 46) voorskryf, besware teen Sinodebesluite te hanteer nie.

Die Deputate het die opdrag ook nie so verstaan dat die gesprekke gevoer moet word sodat die beswaardes maar net geleentheid kry om hulle hart uit te praat en dan hulle besware te laat vaar nie. Die “eengesindheid”, “helderheid” en “begrip” waarna in die opdrag verwys word, is so verstaan dat dit daarvoor gaan dat eensgesind bereik word deurdat helderheid en begrip verkry word oor wat die Here van ons volgens sy Woord oor hierdie saak vereis.

Omdat dit duidelik is dat hierdie Deputate se werk verband hou met die werk wat tydens 2006 se Sinode aan ‘n Deputate opgedra is om die “vraagstukke wat aan beswaargrond [teen die Psalmomdigting] onderliggend is te identifiseer”, is daar op gereelde basis met hierdie Deputate kontak gehou deur die wedersydse bywoning van vergaderings en gesprekke tussen die voorsitters.

1.3 *Uitvoering van die opdrag*

1.3.1 Byeenkomste

In die uitvoering van die opdrag moes die Deputate aanvanklik heelwat tyd spandeer om gemoedere te kalmeer en om die betrokkenes te oortuig van die sinvolheid van gesprekke en om almal saam te laat stem oor die modus operandi wat gevolg moet word. Van hierdie vooraf en tussendeur “voetwerk” word nie in besonderhede gerapporteer nie. Daar word slegs kortliks verslag gedoen van die agt byeenkomste wat gehou is.

1.3.1.1 Eerste byeenkoms

Kort na die Sinode in 2006 is ‘n byeenkoms gereël met predikante wat leiding geneem het in die besware wat in 2006 oor die Psalmomdigting by die Sinode gediens het. By die byeenkoms is daar saam met die broeders besin oor die uitvoering van die Sinode se opdrag. Daar is besin oor wíé die “beswaardes” en “belangstellendes” sou wees en wíé as “kundiges” genooi sou word. Daar was

eenstemmigheid dat mense uit die GKSA wat met die omdigting van die Psalms meegewerk het, as kundiges genooi moes word. Daar was ook eenstemmigheid dat daar aan mense wat leiding gegee het in die aanteken van beswaar oor die omdigting, 'n uitnodiging gerig sal word. Daar was ook eenstemmigheid dat, vanweë die sensitiwiteit van die saak, “belangstellendes” later, wanneer vordering in die “na mekaar luister” gemaak is, by die gesprek betrek sou word.

1.3.1.2 Tweede byeenkoms

Kort na die eerste byeenkoms het die Deputate die Deputate Liturgiese sake ontmoet. Die Agenda was dieselfde as met die eerste gesprek. Daar was eenstemmigheid oor wie in die gesprek as “Ou-Testamentici, biblioloë, dogmatici, letterkundiges en musikoloë” sou optree.

1.3.1.3 Derde byeenkoms

Aan die begin van 2007 (29-31 Januarie) is 'n byeenkoms gehou waartydens gesprek gevoer is tussen “beswaardes” en “kundiges.” By dié gesprek was 'n aantal predikante wat in die verlede leiding geneem het om beswaar aan te teken teen die Psalmomdigting. As “kundiges” was ds Johannes Bingle, proff Dries du Plooy, Heilna du Plooy en Herrie van Rooy, PWG du Plessis, Piet Roodt, dr Rassie Smit en ds Arnold Mulder teenwoordig.

Tydens die gesprek is daar eerstens 'n oorsig gegee oor die proses van die omdigting – verskillende werkgroepe/kommissies, die proses van beoordeling en hersiening, die deelnemers, en die vereistes vir beoordeling naamlik: getrouheid aan die teks, letterkundige en musikale kwaliteit. Die leiding in hierdie gesprek is hoofsaaklik deur prof Herrie van Rooy geneem.

Daarna is gehandel oor die proses van teks na lied. Toeligting is gegee oor die proses om die teks om te dig. Die invloed van die musiek en die letterkunde in die proses is uitgelig. As voorbeeld is kortliks na Psalm 1 verwys. Beide die Totius en Cloete tekste gee met die beperkings van melodie, rympatroon, en indeling van stof in verse en strofes, die inhoud redelik goed weer al kom die detail nie heeltemal tot sy reg nie. Tydens hierdie deel van die gesprek is ook oor die gebruik van die Godname, moontlike weglatings in die omdigting en die gebruik van “terminologieë” soos “verbond” gehandel. Vervolgens is aandag gegee aan prinsipiële besware teen die omdigting. Daar is gehandel oor die “Messiaanse psalms”, “wraak psalms” en die moontlikheid van 'n “vreemde teologie” in die omdigtings.

Prof Heilna du Plooy het vervolgens perspektief gegee hoe taal en musiek die omdigting geraak het. Die ontwikkeling van die taal, literêre teorieë en poësie is kortliks uitgelig. Die kenmerke, aard en styl van moderne Afrikaanse poësie is ook toegelig.

Ds Arnold Mulder het daarna enkele perspektiewe gegee oor die belangrike rol wat musiek in die omdigting gespeel het.

Ná die gesprek was die mense teenwoordig dit eens dat die gesprek sinvol was maar het ook erken dat dit nie die hele probleem oplos nie. Die behoefte is uitgespreek dat verdere gesprekke moet plaasvind waarin daar in meer besonderhede gehandel sal word oor spesifieke sake, veral die “prinsipiële” sake wat tydens die afgelope gesprek toegelig is.

1.3.1.4 Vierde gesprek

'n Vierde gesprek is in 2007 gehou waarby enkele emeritiprofessore betrek is wat reeds hulle besware teen die omdigting op skrif bekend gemaak het. Tydens die gesprek het die Deputate prof Jorrie Jordaan en ds Danie Snyman gevra om behulpsaam te wees met die gesprek. Die meerderheid van sake wat op die derde byeenkoms bespreek is, is ook by hierdie gesprek bespreek. Die emeriti het aan die einde van die gesprek onderneem om hulle besware op skrif te formuleer en aan ds Danie Snyman te stuur (wat hulle ook inderdaad gedoen het).

1.3.1.5 Vyfde gesprek

Die Deputate het die beswaarde broeders wat tydens die derde gesprek teenwoordig was, versoek om die sake waarvoor daar nog verdere gesprek gevoer moes word, ook (soos die emeriti) op skrif aan ds Danie Snyman te stuur. Ds Danie Snyman is versoek om saam met dr Gerard Meijer dit wat hy van al die broers ontvang, te orden sodat daaruit 'n ordelike gesprek kan kom. Dit is met groot deeglikheid deur die twee broeders gedoen en hulle het vooraf by die "beswaardes" seker gemaak dat hulle ordening van die sake, korrek is. Dit was duidelik dat sake rondom die Messiaanse karakter van die Psalms in die gesprek voorrang behoort te kry.

Daar is ooreengekom dat die Deputate saam met ds Danie Snyman met hierdie sake as Agenda met prof Herrie van Rooy (as deel van die groep "kundiges") gesprek sal voer en daarna met die resultaat van die gesprek weer met die "beswaarde" broeders gespek sal voer. Die gesprek met prof Herrie van Rooy het plaasgevind en daar is besluit om onder andere die volgende stellings aan die beswaarde broeders voor te lê en vas te stel in watter mate daar verskille en ooreenstemming is. Hierdie stellings het direk verband gehou met die sake waarvoor die broeders in hulle harte kommer het:

- 1.3.1.5.1 Die hele Ou Testament, insluitende alle Psalms, is Messiaans, in die sin dat die hele Ou Testament na Christus heenwys. Die hele Ou Testament loop uit op Christus en vind sy finale doel in Christus. Maniere waarop hierdie heenwysing kan gebeur, is o.a. die volgende: deur openbaringshistoriese voortgang wat op Christus uitloop; deur spesifieke temas/lyne wat in Christus hulle diepste betekenis kry; deur tipologie; deur analogie; deur profesieë wat op die persoon of ryk van die Messias wys; deur beloftes wat in Christus vervul word; deur kontras; ens.
- 1.3.1.5.2 Sommige gedeeltes van die Ou Testament is direk Messiaans en sommige gedeeltes indirek Messiaans. Baie dele van die Ou Testament is nie direk of indirek Messiaans nie, maar wel Messiaans soos beskryf in 1.3.1.5.1.
- 1.3.1.5.3 Direk-Messiaans beteken dat die betrokke hoofstuk/perikoop/vers/sin in die eerste plek en/of uitsluitlik oor die beloofde Messias gaan en ook so 'n boodskap oor die Messias vir die oorspronklike lesers/hoorders gehad het.
- 1.3.1.5.4 Indirek-Messiaans beteken dat die gedeelte 'n betekenis vir sy eie tyd gehad het, maar dan ook op een of ander manier na die Messias toe heenwys of in die Messias 'n besondere vervulling vind.
- 1.3.1.5.5 Dit is moontlik dat Gereformeerde eksegete, wat dieselfde Skrifbeskouing huldig, kan verskil oor die vraag of 'n bepaalde gedeelte direk- of indirek-Messiaans is en oor die vraag op watter manier(e) 'n indirek-Messiaanse gedeelte na Christus toe heenwys.
- 1.3.1.5.6 Prof van Rooy oordeel dat Psalms 2 en 110 indirek-Messiaans is en nie direk-Messiaans nie. Gedeeltes in die Skrif wat hy wel as direk-Messiaans beskou is bv. Jesaja 8:23-9:6 en Maleagi 3:1.
- 1.3.1.5.7 In die stelling oor die Ou Testament ("soos hy homself aanbied") is die Heilige Gees die eintlike Subjek van hierdie sinsnede.
- 1.3.1.5.8 As die stelling (wat al in die verlede gemaak is) "Psalm 110 is nie 'n Messiaanse Psalm nie" beteken dat Psalm 110 glad nie na die Messias verwys nie, word dit in die lig van punt 1 verwerp. As daarmee bedoel word dat Psalm 110 nie direk-Messiaans is nie, kan oor hierdie verskil in interpretasie (of die Psalm direk- of indirek-Messiaans is) geredeneer word.
- 1.3.1.5.9 'n Nuwe-Testamentiese aanhaling van 'n Ou-Testamentiese gedeelte, wat aantoon dat daardie Ou-Testamentiese gedeelte na die Messias verwys, beteken nie noodwendig dat daardie gedeelte direk-Messiaans (soos in 1.3.1.5.3 hierbo gedefinieer) is nie.
- 1.3.1.5.10 Daar is verskillende maniere waarop die Messiaanse karakter van die Psalms in 'n beryming/omdigting weergegee kan word, bv.:

- (a) dit kan by elke Psalm uitdruklik die Messiaanse weergee (Luther);
 - (b) dit kan by Psalms wat in die NT as in-Christus-vervul aangehaal word, die aangewese vervulling eksplisiet (bv. met hoofletters) weergee;
 - (c) dit kan by die Psalms wat as direk-Messiaanse Psalms aanvaar word, die Messiaanse eksplisiet weergee;
 - (d) dit kan die Psalms in hulle Ou-Testamentiese gestalte, d.w.s. sonder enige eksplisiete verwysing na Christus, weergee.
- 1.3.1.5.11 Die 1936-beryming het iets van 'n kombinasie van (b) en (c) hierbo gekies. Die 2001-omdigting het met c en d gewerk, maar geoordeel dat geen Psalm direk-Messiaans is nie.
- 1.3.1.5.12 Dit is duidelik dat die stelling van prof Cloete ("Psalm 110 is nie 'n Messiaanse Psalm nie") wel tot misverstand aanleiding gegee het. Die beswaardes het waarskynlik meer in die stelling gelees as wat daarmee bedoel was en op grond van die stelling 'n beskuldiging van 'n valse teologie teen die omdigting ingebring. Hierdie beskuldiging is egter konsekwent deur die medewerkers van ons kerke ontken en is deur die Sinode van 2006 afgewys met die nie-aanvaarding van beswaarskrifte wat hierdie punt wou maak.
- 1.3.1.6 Sesde byeenkoms
Die resultaat van die gesprek tussen prof Herrie van Rooy (as deel van die groep "kundiges"), ds Danie Snyman en Deputate is op skrif aan die "beswaardes" gestuur. Met die oog op die bespreking van die uitkoms van die gesprek met prof Herrie van Rooy, is daar vroeg in 2008 'n vergadering gehou. By hierdie byeenkoms was 'n aantal predikante wat met die besware teen die omdigting leiding geneem het, teenwoordig. Naas dit wat die broeders op skrif ontvang het, is die broeders volledig deur ds Danie Snyman en die Deputate ingelig oor die gesprek met prof Herrie van Rooy. Die bespreking van bogenoemde stellings het daartoe gelei dat die probleme wat die beswaardes met die omdigting het, duideliker gedefinieer kon word en in diepte bespreek kon word. Hoewel daar baie tyd opgesit was vir hierdie gesprek, was dit duidelik dat daar verdere gesprek met die broers gevoer moet word. Daar is besluit dat dit profytlik sal wees as die broeders vir die volgende gesprek 'n konkrete beoordeling van Psalm 1 en 2 se omdigting voorberei.
- 1.3.1.7 Sewende gesprek
Die Deputate het in die lig van verskeie faktore besluit dat dit belangrik sou wees om as deel van die uitvoering van die Sinode se opdrag 'n byeenkoms in Namibië aangaande die Psalmomdigting te hou. Daar is eerstens so besluit omdat die Gereformeerde Kerk Aranos in 2006 'n beswaar by die Sinode ingedien het teen die omdigting en dus deel van die "beswaardes" is. Tweedens was dit as gevolg van die afstand nie moontlik om die Gereformeerde Kerk Aranos by al die vorige vergaderings wat reeds gehou is, te betrek nie (die predikant van die Gereformeerde Kerk Aranos was wel teenwoordig by van die byeenkomste in Suid Afrika). Dit was ook uit gesprekke met predikante van Namibië soos di Johannes Bingle, Marthinus Snyman en dr Callie Opperman duidelik dat 'n byeenkoms in Namibië gewens is. In April 2008 is so 'n byeenkoms in Windhoek gehou.
Ds Danie Snyman is deur die Deputate gevra om saam met die Deputate die byeenkoms in Windhoek by te woon. Die eerste dag van die byeenkoms is net met die Gereformeerde Kerk Aranos vergader. Die ander Kerkrade van die Gereformeerde Kerke in Namibië is versoek om, as daar lidmate in die gemeente is by wie daar nog onrus is oor die omdigtings, twee van hierdie lidmate na die byeenkoms te stuur om saam met die predikant en een ouderling die tweede dag van die byeenkoms by te woon. Tydens die vergadering is die volgende bespreek:
- (a) die vordering wat reeds gemaak is met ander gesprekke (in Suid-Afrika),
 - (b) die stellings wat saam met prof Herrie van Rooy opgestel is (vgl 1.3.1.5)

- (c) sake wat die broeders van Aranos en ander broeders op die Agenda geplaas het.

1.3.1.8 Agtste gesprek

In Augustus 2008 het die Deputate 'n verdere gesprek gehou waarby 'n aantal predikante (wat leiding geneem het in die aanteken van besware teen die omdigting) teenwoordig was. Een broeder het deur middel van telefoonkonferensiegeriewe aan die bespreking deelgeneem. Die Deputate het ook vir ds Danie Snyman versoek om die vergadering by te woon.

As deel van die voorbereiding van die gesprek is aan die broeders wat tot die gesprek uitgenooi is,

'n Artikel van prof Herrie van Rooy wat in die *HTS 60(3) 2004 755* gepubliseer is, gestuur. Die artikel se titel is: *Die nuwe Psalmomdigting: Die Messias weggelaat?* 'n Geskrif van prof Herrie van Rooy met die titel "Inligting vir gesprek oor die Psalms" is ook aan die broeders gestuur.

Soos met die agtste gesprek ooreengekom, het die broeders 'n beoordeling van Psalm 1 en 2 voorberei. In die gesprek het die broeders verskeie sake aangetoon waarvan hulle oortuig was dat die omdigting van die twee Psalms nie ooreenstem met die Skrif en belydenis nie. Die grootste probleme was met die omdigting van Psalm 2 en spesifiek rondom die vraag of die omdigting Skrif- en belydenisgetrou is as dit nie duidelik laat blyk dat die Psalm na Christus wys nie. Daar is by hierdie vergadering besluit dat die deputate 'n vergadering met prof Herrie van Rooy en ander kundiges moet probeer reël waar gesprek gevoer kan word oor die broeders se standpunte aangaande die omdigting van Ps 2. Oor hierdie vergadering sal, indien nodig, in die Aanvullende Agenda van die Sinode gerapporteer word.

1.4 *Vordering om mekaar "hierin te vind"*

1.4.1 Verhoudings

Die Deputate wil graag waardering uitspreek aan al die "beswaardes, belangstellendes en kundiges" wat in al die gesprekke saam daarna gesoek het na "helderheid, volle begrip en vrede, om mekaar ... te vind." Hoewel daar soms radikaal in standpunte van mekaar verskil is, is daar nooit in enige vergadering onbroederlik teenoor mekaar opgetree nie. Dit neem nie weg dat daar soms by ander geleenthede (waarby die Deputate nie betrokke was nie) dinge tussen die betrokkenes gebeur het wat die taak van die Deputate bemoeilik het nie. Met dankbaarheid kan egter gemeld word dat die broeders, nadat daar met hulle gesprek gevoer is en omdat eenheid op grond van die waarheid vir hulle erns was, weer bereid was om met gesprekke voort te gaan.

1.4.2 "Insig"

1.4.2.1 Kennis oor die werk aan die omdigting

Die feit dat daar in die afgelope drie jaar indringend gesprekke gevoer kon word, het beslis daartoe gelei dat daar meer duidelikheid en begrip gekom het aangaande die werk aan die omdigting. Proff Herrie van Rooy, Dries du Plooy, Heilna du Plooy, PWG du Plessis, di Johannes Bingle, Arnold Mulder, dr Rassie Smit en broeder Piet Roodt het baie inligting gegee aangaande:

- (a) verskillende werkgroepe/kommissies wat betrokke was by die omdigting,
- (b) die proses van beoordeling en hersiening wat met die omdigting gevolg is,
- (c) die verskillende deelnemers aan die omdigting,
- (d) die vereistes wat gestel is vir beoordeling naamlik: getrouheid aan die teks, letterkundige en musikale kwaliteit,
- (e) die invloed van die musiek en die letterkunde in die proses van omdigting,
- (f) hoe taal en musiek die omdigting geraak het en
- (g) die belangrike rol wat musiek in die omdigting gespeel het.

1.4.2.2 Prinsipiële sake

Hoewel die ander sake belangrik is, was dit vir die Deputate duidelik dat die besware teen die omdigting veral handel oor die vraag of die Psalms getrou aan

die Skrif en Belydenis omgedig is. Daar is daarom in latere gesprekke veral daarop klem gelê om hieroor duidelikheid te kry. Sake waarop in hierdie gesprekke klem gelê is, was:

- (a) Die Messiaanse karakter van die Psalms en hoe dit in die omdigtings weergegee is.
- (b) Die verhouding tussen die Ou en die Nuwe Testament en hoe hierdie verhouding in die omdigtings in berekening gebring en weergegee is.
- (c) Wat alles van die oorspronklike teks in 'n omdigting weergegee moet word en hoe dit in die omdigtings gedoen is.

Deur middel van die “kundiges” het die Deputate eerstens daaraan aandag gegee om duidelikheid te kry oor watter beginsels daar ten opsigte van bogenoemde drie sake met die omdigting gegeld het en hoe hierdie beginsels in die omdigting toegepas is.

Wanneer daar in die algemeen geredeneer is oor hierdie beginsels en die toepassing daarvan, kon heelwat ooreenstemming gevind word. So kon daar byvoorbeeld t.o.v. van die Messiaanse karakter van die Psalms saamgestem word dat die hele Ou Testament, insluitende alle Psalms, Messiaans is.

Wanneer die beginsels egter in besonderhede beredeneer is en daar oor die toepassing van hierdie beginsels in die omdigting gepraat is, het die verskille na vore begin tree. Daar is byvoorbeeld verskil oor die vraag of dit Skrifverantwoord sou wees wanneer daar onderskeid getref word tussen Skrifgedeeltes wat “direk Messiaans” is en Skrifgedeeltes wat “indirek Messiaans” is.

Die Deputate het gepoog om, wanneer die verskille na vore getree het, vas te stel of en hoe die verskillende Sinodes oor hierdie sake geoordeel het. Om die besluite van die Sinodes so as maatstaf by 'n fyner beoordeling en in detail bespreking te gebruik, was as gevolg van die volgende redes baie moeilik:

- (a) Verskeie Sinodes het oor die jare hieroor besluite geneem.
- (b) Sommige van hierdie besluite word geraak deur 'n Beswaarskrif wat by 'n volgende Sinode geslaag het.
- (c) Besluite wat geneem is, is dikwels as deel van 'n groter besluit baie algemeen geformuleer en kan verskillend verstaan word.
- (d) Belangrike uitsprake oor beginsels m.b.t. beryming/omdigting is ook nog te vinde in Beswaarskrifte wat of geslaag het of afgewys is.

Dit was daarom vir die Deputate duidelik dat daar in die soeke na “rus en vrede in ons kerke” oor die omdigting, 'n groot behoefte bestaan vir 'n duidelike besluit van die kerke oor die prinsipiële sake met betrekking tot beryming/omdigting. Dit sou sekerlik belangrik wees dat so 'n besluit al die besluite van vorige Sinodes goed formuleer en saamvat en ook dat dit ook oor detail besonderhede handel waaroor daar tans vrae bestaan.

Daar is egter sekere besluite van die Sinode oor prinsipiële sake waaroor daar geen onduidelikheid is nie en waarmee die beswaardes nie saamstem nie. Wanneer hierdie besluite deur die “kundiges” nader verduidelik en gemotiveer is en die broeders het nog steeds nie daarmee vrede gehad nie, is saamgestem dat die broeders dan maar die weg van 'n Beswaarskrif teen hierdie besluite moet volg.

1.4.2.3 Kerkregtelike sake

Dit was vir die Deputate duidelik dat daar by die beswaardes ongelukkigheid bestaan oor die wyse waarop die omdigtings deur die Sinode goedgekeur is en ook oor die wyse waarop Beswaarskrifte teen besluite rakende die omdigtings, gehanteer is. Dit was die vaste voorneme van die Deputate om, nadat die prinsipiële sake aandag gekry het, saam met “kundiges” aan hierdie sake wat meer op die kerkregtelike terrein lê, aandag te gee. Die bespreking van die prinsipiële sake het egter soveel tyd in beslag geneem dat daar werklik nie tyd voor was om die kerkregtelike sake aan die orde te stel nie.

Besluit: Kennis geneem van 1.1 tot 1.4.2.3.

2. Sake waaroor die Sinode moet besluit

Daar word in die lig van al die voorafgaande aanbeveel:

- 2.1 Dat die Sinode sy dank uitspreek teenoor sowel die “kundiges” as die “beswaardes” vir hulle poging om in samewerking met die Deputate oor die saak van die Psalmomdigting tot eensgesindheid te kom.

Besluit: Goedgekeur met groot waardering.

- 2.2 Dat die Sinode sy spyt uitspreek dat die doel van Sinode 2006 om te kom “tot helderheid, volle begrip en vrede, om mekaar ook hierin te vind” nie ten volle verwesentlik is nie.

Besluit: Kennis geneem

- 2.3 Dat die Sinode in die lig van 1.4.2.2 hier bo erken dat daar ’n behoefte bestaan aan ’n duidelike Sinodebesluit aangaande die beginsels wat moet geld by ’n beryming/omdigting en dat die Sinode ’n Deputate aanwys om hieroor studie te doen en by ’n volgende Sinode hieroor te rapporteer.

2.4 Dat hierdie Deputate:

- 2.4.1 al die vorige Sinodebesluite aangaande beryming/omdigting goed formuleer en saamvat,
- 2.4.2 vasstel of daar m.b.t. beryming/omdigting beginsels is wat nie in die besluite ter sprake gebring is nie en indien wel, daarvoor aanbevelings by die volgende Sinode doen en
- 2.4.3 vasstel of daar m.b.t. beryming/omdigting beginsels is wat ter wille van die “onrus” wat in die kerke ontstaan het (en waarskynlik ook ter wille van nuwe berymings/omdigtings wat in die toekoms voorgelê mag word), in meer besonderhede uitgespel moet word en dan daarvoor aanbevelings by die volgende Sinode doen.

Besluit: Daar word nie weer opdrag aan hierdie Deputaat gegee nie.

Motivering:

1. Dit was ’n eenmalige opdrag wat uitgevoer is.
2. Die opdrag ’n versoenende karakter gehad het om “eensgesindheid” oor die hele saak van die Psalmomdigting te vind en dat die opdrag na die beste van die Deputaat se vermoë uitgevoer is. Daar word vertrou dat die fondament van versoening stewig gelê is en dat God die versoening sal bewerk (1 Kor 3:6 en Ef 4:32).

Besluit: Goedgekeur.

Die kosbare inligting wat na vore gekom het in die uitvoer van die opdrag van die Deputaat [prof HF van Rooy], in ’n mooi publikasie gestalte moet kry.

Besluit: Goedgekeur.

’n Besondere woord van dank en waardering vir die onbaatsugtige en deeglike werk van dr DG Breed in die uitvoering van die werk.

Besluit: Goedgekeur.